

## Jutro lepega dne

*S pritepeno strastjo v telesu  
biješ v obraz duhov med lišaji sanj,  
da dali prostor bi grobovi za vojno bogov.  
V obredju boš spoznala sebe, senca,  
in nas na obalah dne z utrujenim korakom,  
z očmi zvonov v odsekanih pesteh,  
z dvomom v težkih korakih bežanja,  
v zasanjanih lepotah predmestja,  
v belih črtah žerjavov na dnu neba,  
nad strehami koč in v krču jutra.*

*Položena v usta vročičnega jezika  
s preteklostjo napitih src vsakdanjih velikanov  
in ptic v snu po dolgočasju  
je beseda razsula smeh v svetlobo  
vse od prvega dne po spočetju.*

*Dež vre v deliriju dne,  
da veje misel sezajo v belo pot splašenih,  
utrujenih, lačnih in doživelih ptic,  
v sanjskih jutrih, ko šepet umrlih  
v koprenah nad topoli utrujenimi  
se krade kot strah zatajenih besed.*

*Ko prideš spet, ti bom roke podaril  
za pramen voljnih razčesanih las,  
spet svet bo le na dnu obzorja  
v krču jutra in ob belih črtah spal.*

## Nedokončano

*S ceste ob temeljih podob  
izgovarja prodana bolest  
besede z dlani predmestja.  
Kupil sem utrujeno nespečnost noči  
in strah v bokih predal darovanju.*

*Vonj po prepoteni sli  
v odsotni postelji nemira  
in oddaljevanje na stopnišču  
z resnico v ulici*